

„либераленъ градъ. Присътствуещите желаятъ пълна „независимост на угнетените области (слушайте, слушайте!) — пълна, съ признаване само, може да се каже, сюзеренитета на Портата при една малка дань. „Операторът е увѣренъ, че всички присътствуещи сѫ на „мнѣние, че английското влияние нѣма да се употреби „за друго, а само за тая цѣль, и че всички тѣ се на „дѣятъ, че българскиятъ народъ както и другите стра „дающи народи въ Турция нѣма да се оставятъ въ до „сегашното си положение“ (ржкоплѣскания).

Съ това се дигна събранието.

Слѣдъ тоя банкетъ ние излѣзохме на градски кола, съ кмета и съ градски съвѣтници да посѣтимъ града, и навсѣкждѣ бѣхме прѣдметъ на голѣмо внимание и на сърдечна учтивость. Вечеръта пъкъ, часа на 7, настъ ни заведоха въ комитета, съставенъ за събиране помощи за България. Тукъ ни посрѣщнаха милно и радушно и ни показаха всичко, що бѣ събрано тамъ за тая цѣль не само въ пари, но главно въ дрѣшки, приемани, нареддани, свѣрзвани въ по-малки или по-голѣми вжзели отъ госпожи и госпожици за изпращане въ България при съдѣйствието на ревностни членове отъ другия полъ. Но и за това наше тукъ посѣщение азъ ще оставя да разкаже поменатиятъ вѣстникъ „Birmingham Weekly Post“.

„На 14 октомврия надвечеръ, казва той, имаше събрание на комитета, който събира помощи за България. Това събрание се свика тозъ пътъ нарочно за българските делегати. Прѣдседателъ на събранието бѣше и тукъ г. G. S. Wright, който, слѣдъ като поздрави и прѣдстави на всички присътствуещи българските делегати, разказа, какво е извѣршилъ и какво мисли да извѣрши още този спомагателенъ комитетъ, като прибави да каже, че той